

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **M. U.**, zastoupeného Mgr. Bc. Ivo Nejezchlebem, advokátem se sídlem v Brně, Joštova 4, za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 11. 2006, č. j. 56 Az 121/2006 - 25,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále též „správní orgán“), ze dne 14. 4. 2006, č. j. OAM-401/VL-07-ZA07-2006. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta jeho žádost o udělení azylu dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), jako zjevně nedůvodná.

Vzhledem k okolnosti, že v dané věci se jedná o kasační stížnost ve věci mezinárodní ochrany (dříve ve věci azylu), Nejvyšší správní soud se ve smyslu ustanovení § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nejprve zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Podle tohoto usnesení je podstatným přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech mezinárodní ochrany je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je pak nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje – v mezích kritérií přijatelnosti – v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že v dané věci došlo k nesprávnému právnímu posouzení soudem, neboť skutečnosti, které v průběhu předcházejícího řízení uváděl, svědčí o jeho pronásledování z důvodů taxativně vyjmenovaných v ustanovení § 12 zákona o azylu, resp. se minimálně jedná o důvody stanovené pro aplikaci překážky vycestování ve smyslu § 91 téhož zákona. Stěžovatel je proto přesvědčen, že jeho žádost neměla být zamítnuta jako zjevně nedůvodná dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, nýbrž o ní mělo být vedeno řádné řízení.

Nejvyšší správní soud k takto uplatněné kasační námitce předepisuje, že stěžovatel v průběhu správního řízení jako důvod svého odchodu z vlasti uvedl ekonomické potíže, snahu o získání finančních prostředků na úhradu dluhu a rovněž legalizaci svého zdejšího pobytu. Do České republiky stěžovatel přicestoval poprvé v roce 2002 s cirkusem B., v němž tři roky pracoval, a se stejným cirkusem se do České republiky vrátil i v roce 2005. V případě návratu do země původu se stěžovatel obává, že by dlužnou částku musel odpracovat, příp. že by kvůli svému dluhu mohl být uvězněn. Jak již Nejvyšší správní soud judikoval např. ve svém rozhodnutí ze dne 30. 10. 2003, č. j. 3 Azs 20/2003 - 43, publikovaném na www.nssoud.cz: „*V žádosti o udělení azylu opakovaně uváděné ekonomické důvody (nedostatek finančních prostředků, nemožnost sehnat práci) ... nezakládají samy o sobě odůvodněný strach z pronásledování pro zastávání určitých politických názorů ve smyslu § 12 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu*“. Předmětem posouzení Nejvyššího správního soudu byla také otázka vztahování překážky vycestování v případě, kdy žádost o udělení azylu byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 zákona. Jak Nejvyšší správní soud uvedl ve svém rozhodnutí ze dne 22. 9. 2004, č. j. 5 Azs 230/2004 - 45, publikovaném na www.nssoud.cz: „*Pouze v případě udělení či neudělení azylu v režimu § 12, § 13 a § 14 téhož zákona je ve smyslu § 28 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, obligatorní částí rozhodnutí konstatování, zda se na cizince vztahuje překážka vycestování*“. Nedostatek tvrzení důvodů pro udělení azylu byl rovněž předmětem rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2004, č. j. 1 Azs 45/2004 - 47, rozsudku ze dne 26. 2. 2004, č. j. 5 Azs 50/2003 - 47, či rozsudku ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003 - 41, publikovaných na www.nssoud.cz.

Ze shora uvedeného vyplývá, že ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

S ohledem na výše uvedené shledal Nejvyšší správní soud kasační stížnost nepřijatelnou, a proto ji podle ustanovení § 104a s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. června 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu